

[Jes Lunde]

grupper – det anerkender vi, og det stemmer vi for – men der er mange grupper, man ikke har interesseret sig for. F.eks. er der ikke gjort noget som helst for de lavtlønnede på arbejdsmarkedet med ændringsforslag fra regeringens side; derfor er det stadig væk sådan, at meget lavtlønnede familier kommer negativt ud af denne reform.

Hvis regeringen vil have et eksempel, giver jeg det gerne. Hvis en familie er i den situation, at den ene ægtefælle har fuldtidsarbejde med lav løn, f.eks. 130.000 kr., og den anden er deltid beskæftiget og tjener f.eks. 60.000-70.000 kr., har den, når den skal betale de grønne skatter, underskud på den samlede skatteform.

Det er ikke, fordi SF er imod de grønne skatter, overhovedet ikke, dem er vi for. Vi mener, det er meget vigtigt at få skatten flyttet, så vi lægger mere vægt på grønne afgifter og ikke så meget på at beskatte arbejdsindkomster. Men når vi indfører de grønne skatter, som jo tæller nogenlunde ens pr. hoved, er det altså også vigtigt, at vi, når vi giver skattelettelserne, lempet beskatningen af arbejdsindkomsten, så der bliver balance i det. Hvis man gør, som regeringen foreslår, at der er nogle af de allerlaveste indkomster, der får nul kroner på skatteformsidens – f.eks. får bistandsklienter nul kroner – og samtidig indfører de grønne afgifter, er det logisk, at der er nogle, der kommer ud af det med et underskud, og hele tiden sker det desværre i bunden af skattesystemet.

Jeg skal slutte med at anbefale Socialdemokraterne at se vores ændringsforslag grundigt igennem, at se på de tabeller, vi har opstillet over virkningen på de disponible indkomster. Prøv at se, om man virkelig kan leve med, at der skal være tab i bunden til de laveste indkomster og kolossale gevinster til de rige. Prøv at se på, om ikke man kunne stemme for SF's ændringsforslag, så tingene blev delt meget mere ligeligt. Det kan lade sig gøre, hvis den politiske vilje er til det.

Jens Thoft (SF):

Ja, jeg må sige, at jeg har brændt det meste af mit krudt af i korte bemærkninger, men jeg skal alligevel komme med nogle meget få kommentarer.

En lang række Socialdemokrater, som har deltaget i debatten, tror, at skattelettelserne på

mellemindkomsterne finansieres af fidusma-gerne, dem, som jeg efter hr. Kirkegaards opfattelse ikke må kalde slamberterne, altså folk, der har udnyttet skattesystemet. Det er ikke rigtigt. Skattelettelserne bliver finansieret af lønsumsafgiften, af underfinansiering og af grønne afgifter. Kun en meget ringe del bliver finansieret ved indgreb over for fiduserne. Det er godt nok, at der gribes ind over for fiduserne, ingen tvivl om det, men det er kun tilfældet for en meget ringe del.

Det seneste eksempel, jeg har, er et svar på et spørgsmål – og jeg vil kritisere ministeren for, at vi ikke fik det, allerede inden debatten startede; det er først omdelt her i frokostpausen – hvor vi spørger ministeren: Hvem er det, som får fordel af, at man nedsætter lejeværdien på luksushuse fra 7½ pct. til 6 pct.? Og ministeren svarer, at den gennemsnitlige indkomst for en enlig med en sådan ejerbolig er 503.000 kr. Nu er det jo klogt af ministeren at bruge begrebet »en enlig«, for havde han nu taget en familie, havde vi jo typisk fået en familie med en indtægt på tæt ved 1 mio. kr., men det er jo den måde, hvorpå man svindler og bedrager over for os i udvalget; man giver os ikke de svar, vi beder om. Jeg har nemlig spurgt: Hvad er ændringen i rådighedsbeløbet? Nå, men skidt nu med dét. Den enlige i en ejerbolig vil have en gennemsnitlig indkomst på 503.000 kr. – det er en forholdsvis stor indkomst, det er ikke nogen fattigpeter – og så spørger vi: Hvor meget vil han nu få mere til rådighed, når man lempet lejeværdireglerne fra 7½ pct. til 6 pct.? Jo, svarer ministeren, i stedet for at få 31.477 kr. mere til rådighed får han nu 33.311 kr. mere til rådighed. Altså 1.900 kr. mere ud over de 31.500 kr., han fik i forvejen.

Med hr. Bent Greves ord: »Det er ikke helt så galt, som SF siger«, og med fru Anne-Marie Meldgaards ord: »Det er ikke helt så asocialt, som SF siger.« Men asocialt og galt er det altså.

Ole Donner (FP):

Jeg vil godt starte mit indlæg med en kort bemærkning til hr. Peter Brixtofte, fordi jeg kom for sent i sidste omgang. Det gælder mit forslag om at udsætte tredjehedlingen i 12 søgnedage, hvor hr. Peter Brixtofte var inde på, at det var uforsvarligt ikke at vente til efter-